

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 736/2016
21.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.П., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.П., адвоката Н.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К бр.577/15 од 09.02.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.20/16 од 14.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К бр.577/15 од 09.02.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.20/16 од 14.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К бр.577/15 од 09.02.2016. године окривљени Р.П., оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде окривљени не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени Р.Т., упућен је да имовинско правни захтев оствари у парници, а окривљени Р.П. обавезан је да на име паушала плати износ од 1.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда износ од 15.823,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и обавезан је да оштећеном накнади трошкове кривичног поступка у износу од 9.750,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.20/16 од 14.04.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Р.П. па је пресуда Основног суда у Ужицу К бр.577/15 од 09.02.2016. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Р.П., адвокат Н.Н., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и донесе одлуку којом се окривљени ослобађа од оптужбе.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. ЗКП па је након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Р.П., навођењем као разлога за подношење захтева битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП – због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се оне састоје, док суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног Р.П. као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да се вештак судске медицине у свом налазу и мишљењу јасно и децидно изјаснио да дрвена дршка у конкретном случају не представља средство подобно да тело тешко повреди и здравље тешко наруши и тај свој став је детаљно и ваљано образложио, а на тај налаза странке нису имале примедби, тако да се у конкретном случају може радити само о кривичном делу лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ за које дело се гоњење предузима по приватној тужби, из ког разлога Основно јавно тужилаштво у Ужицу није било овлашћено да води овај поступак, па су побијане пресуде обухваћене битном повредом одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП. Бранилац даље у захтеву наводи да је првостепени суд извео погрешан закључак да конкретно средство – трула дрвена дршка од метле представља средство подобно да тело тешко телесно повреди, имајући у виду судску праксу, па како судска пракса не може представљати доказ у кривичном поступку, побијане пресуде обухваћене су и битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. Бранилац у захтеву наводи и да је у конкретном случају окривљени поступао у нужној одбрани, те да дело за које је гоњен није кривично дело, па је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Како су дакле у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у овом кривичном поступку, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Р.П. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**